БИОЛОГИЯ

Въведение - Източник на живота

(1:0.1) **1.** Всеобщия Баща е Богът на цялото творение, Първият Източник и Център на всички неща и същества. Мислете за Бога преди всичко като за създател, след това като за властващ и едва след това като за безкраен вседържител. Истината за Всеобщия Баща започва да се открива на човечеството с думите на пророка: „Един си ти, Боже, и няма друг. От Теб са сътворени небесата и небесата на небесата с цялото им войнство; Ти ги пазиш и властваш над тях. От Божиите Синове са създадени вселените. Създателят се покрива със светлина като с риза и простира небесата като тъкан." Само представата за Всеобщия Баща - един Бог вместо много, позволи на смъртния човек да осмисли Отеца като божествен създател и безкраен властелин.

(1:0.2) **2.** Милиарди планетарни системи са сътворени, за да могат с времето да бъдат населени с различни типове разумни създания - същества, способни да познаят Бога, да приемат божествената любов и да го заобичат в отговор. Вселената на вселените е Божие творение и място на обитание за неговите разнообразни създания. „Бог сътвори небесата и образува земята; ненапразно Той утвърди вселената и създаде този свят; Той го направи за живеене."

(4:1.6) **3.** Всеобщият Баща не се е оттеглил от ръководствата на вселените; Той не е пасивно Божество. Ако Бог би престанал да бъде опора за цялото творение, то незабавно би възникнал всеобщ колапс. Без Бога не би съществувало такова нещо като реалност. В настоящия момент, както и в далечното минало и в безкрайното бъдеще, Бог продължава да бъде всеобща опора. Божествените обятия съдържат в себе си целия кръг на вечността. Вселената не е като навит часовник, настроен да работи определено време, след което да спре; всичко постоянно се обновява. Отецът непрекъснато излъчва енергия, светлина и живот. Делата на Бога са осезаеми, точно както и духовни. „Той се простира над пустотата на северните небеса и окачва земята на нищо."

(4:2.2) **4.** Поради това природата, в разбирането на смъртния човек, е подплатяващият основен и фундаментален фон на неизменното Божество и неговите неоспорими закони, които се видоизменят от, колебаят поради и изпитват пертурбации посредством, по причина и в контекста на действието на локалните планове, назначения, модели и условия, създадени и претворени от локалната вселена, съзвездие, система и планетарни сили и личности. Например: Божиите закони такива, каквито са предопределени в Небадон, се видоизменят от плановете, разработени от Сина-Създател и Съзидателния Дух на тази локална вселена; в допълнение към всичко това върху действието на тези закони оказват по-нататъшно влияние заблужденията, простъпките и въстанията на някои същества, които обитават вашата планета и принадлежат на вашата непосредствена планетарна система Сатания.

(4:2.4) Природата е съвършенството на Рая, разделено от несъвършенството, злото и греха на незавършените вселени. Така това отношение изразява както съвършеното, така и частичното, както вечното, така и преходното. Продължаващата еволюция видоизменя природата, като увеличава дела на Райското съвършенство и намалява дела на злото, заблужденията и дисхармонията, присъщи на относителната реалност.

(7:6.4) **5.** Синовете-Създатели тръгват от Рая към вселените на времето, където при участие на управляващите и съзидателни сили на Третия Източник и Център завършват създаването на локалните вселени на еволюционното развитие. На тези Синове не се вменява в задължение централното и всеобщо управление на материята, разума и духа и те нямат отношение към това управление. Затова в своите творчески актове те са ограничени от предсъществуването, първостепенността и първенството на Първия Източник и Център и неговите еднородни абсолюти. Тези Синове са способни да управляват само това, което създават. Абсолютността на ръководството се състои в първичността на съществуването и е неотделима от вечността на присъствието. Отецът остава първенствуващ във вселените.

(8:3.2) **6.** След даряването на Третия Източник с личност Първият Източник повече не взема лично участие в създаването на вселената. Всеобщият Баща предава всичко възможно на своя Вечен Син; подобно на това Вечният Син предава всички възможни пълномощия и сила на Съвместния Създател.

(8:3.3) Като партньори и равностойни личности Вечният Син и Съвместният Създател са планирали и придали определена форма на всяка появила се вселена в постхавонската епоха. В цялото последващо творение Духът съхранява същата лична връзка, каквато съществува между Сина и Отеца в първото централно творение.

(8:3.4) Един Син-Създател на Вечния Син и един Създателен Дух на Безкрайния Дух създадоха вас и вашата вселена; и макар че Отецът е вярна опора на организираното от тях творение, Вселенският Син и Вселенският Дух са задължени да поощряват и поддържат резултатите от своя труд, както и да опекунстват над сътворените от тях същества.

(16:4.8) **7.** Макар ние да не можем да представим конкретни доказателства, най-вероятно е, че Главният Дух на Орвонтон оказва определено влияние в следните сфери на дейности:

(16:4.9) **1. Дейността на Носителите на Живот** в локалната вселена при зараждането на живота.
(16:4.10) **2. Активацията на живота** от спомагателните духове на разума, с които Съзидателният Дух на локалната вселена дарява световете.
(21:0.1) **8.** Синовете-Създатели са създателите и управителите на локалните вселени на времето и пространството. Тези създатели и властващи имат двойствен произход, олицетворявайки качествата на Бог-Бащата и Бог-Сина. Но всеки Син-Създател се отличава от всеки друг; всеки е уникален в своята същност и личност; всеки „единороден Син“ е въплъщение на съвършения божествен идеал.
(21:2.3) **9.** Заминаването на Сина Михаил го освобождава завинаги от присъщите на създателя прерогативи от Райските Източници и Центрове; в сила остават само такива ограничения, които са свързани с пред-съществуването на тези Източници и Центрове, а също тези, които се определят от някои предшестващи сили и присъствия. Над прерогативите на създател, който във всички останали аспекти е всемогъщ Баща на локалната вселена, се налагат следните ограничения:
(21:2.4) **1. Енергия-материята** се контролира от Безкрайния Дух. Преди Синът-Създател да може да пристъпи към създаване на неща с някаква форма, големи или малки, докато получи възможността да се заеме с трансформация на енергия-материята, той трябва да си осигури съгласието и поддръжката на Безкрайния Дух.
(21:2.5) **2. Типовете и видовете създания** се контролират от Вечния Син. Преди Синът-Създател да може да пристъпи към създаването на нов тип същества, на какъвто и да е нов тип създания, той трябва да получи съгласието на Вечния и Изначален Майчински Син.
(21:2.6) **3. Личността** бива замисляна и посвещавана от Всеобщия Баща.

Раздел 1. Локална Вселена – Творение на Сина-Създател

Точка I. Създаване на живота в локалната вселена

Точка А. Роля на Сина-Създател и Съзидателния Дух

Точка 1. Идеята за разработката сътворението на живота, изпълнението на първия творчески акт е на Ярката Утринна Звезда.
(32:2.6) Когато физическият план за създаването на вселената е изпълнен, Синът-Създател - съвместно със Съзидателния Дух, разработва собствен план за сътворяване на живот, след което Съзидателният Дух - въплъщение на Безкрайния Дух, започва да действа във вселената като самостоятелна съзидателна личност. След формулирането и осъществяването на този първи творчески акт се появява Ярката Утринна Звезда - персонификацията на тази първа творческа представа за индивидуалност и въплъщение на идеала за божественост. Това е главният администратор на вселената, личния партньор на Сина-Създател - същият като него във всички аспекти на характера, макар и съществено ограничен в атрибутите на божествеността.

Точка 2. След създаването на Гавраил възникнали условия за сътворяване на огромното и великолепно войнство разнообразни създания.
(32:2.7) И сега, след като на Сина-Създател са осигурени пръв помощник и главен администратор, бива сътворено огромно и великолепно войнство от разнообразни създания. Възникват синове и дъщери на локалната вселена, след което се създава системата за управление на съответното творение, като се започне от върховните съвети на вселената и се стигне до бащите на съзвездия и пълновластните управители на локалните системи - съвкупностите от тези светове, които впоследствие трябва да станат места за обитаване на разнообразни смъртни раси от волеви създания; и начело на всеки от тези светове застава Планетарен Принц.
(32:2.8) И тогава, след цялостното завършване на организацията на вселената и окончателното комплектоване на нейния персонал, Синът-Създател претворява предложението на Отеца: да създаде смъртен човек по техен божествен образ.

Точка 3. Заедно със Сина-Създател Съзидателния Дух носи отговорност за сътворението на населяващите света създания.
(34:2.4) Заедно със Сина-Създател Съзидателният Дух носи отговорност за сътворяването на населяващите световете създания, демонстрирайки неизменната преданост на Сина във всички усилия по защитата и запазването на тези творения. Животът получава помощ и поддръжка чрез посредничеството на Съзидателния Дух. „Ти им даряваш Своя дух и те се възраждат. Ти обновяваш лицето на земята.“

(34:2.5) Сътворявайки вселена с разумни създания, Съзидателният Майчински Дух действа отначало в сферата на вселенско съвършенство, сътрудничейки със Сина в сътворяването на Ярката Утринна Звезда. Впоследствие потомството на Духа все повече се приближава към категорията на планетарните създания в зависимост от това как Синовете постепенно понижават своя статут от Мелхиседек към Материалните Синове, които встъпват в непосредствена връзка със смъртните светове. На по-късен стадий от еволюцията на смъртните създания Синовете-Носители на Живот осигуряват физическо тяло, изготвено от съществуващия организиран материал в конкретния свят, докато Вселенският Дух допринася с „диханието на живота“.

Точка Б. Природа на волевите създания на свръхвселената

Точка 1. С изключение на съвършените същества, всички волеви създания в свръхвселените имат еволюционна природа.
(32:3.8) С изключение на съвършените същества, източник на които е Божеството, всички волеви създания в свръхвселените имат еволюционна природа, като започват своя път от примитивни състояния и се издигат непрекъснато нагоре, в действителност - към центъра. Даже високодуховните личности продължават да се възвисяват по жизнения път, като последователно преминават от живот в живот и от една сфера на друга. За тези, в които присъстват Тайнствените Наставници, действително не съществуват предели за духовен възход и прогрес във вселените.

Точка 2. Животинския произход не поставя позорно клеймо на нито една личност.
(32:3.10) От гледна точка на вселената фактът за животинския произход не поставя позорно клеймо на нито една личност, тъй като представлява особен метод за сътворяване на единия от двата основни типа разумни крайни волеви създания. Когато са покорени висотите на съвършенството и вечността, толкова по-голяма е честта за този, който е започнал от най-ниската точка и радостно се е изкачвал стъпка по стъпка по стълбата на живота, и който, достигайки висотите на блаженството, придобива личен опит, който включва неподправеното знание от всеки жизнен етап от началото до върха.

Точка В. Биологическия център на локалната вселена

Точка 1. Първия свят - занимава с изучаването на всеобщия живот.
(36:2.10) **Свят номер 1** - сферата, на която са главните управления, заедно със своите шест подчинени сателита, се занимава с изучаването на всеобщия живот, на живота във всичките му известни фази на проявление. Тук е разположен колежът за планиране на живот, в дейността на който вземат участие учители и съветници от Уверса и Хавона и дори от Рая. Позволено ми е да разкрия, че седемте централни платформи за спомагателните духове на разума също се намират в този свят.

Точка 2. Втория свят - сферата за проектиране на живот.
(36:2.12) **Свят номер 2** е сферата за проектиране на живот; именно тук се разработват всички нови начини за създаване на живот. Изначалните проекти се осигуряват от Сина-Създател, а непосредствената разработка на тези планове се поверява на Носителите и техните партньори. След като общите планове за живота за съответния нов свят са вече формулирани, те се изпращат в централния свят, където внимателно се изучават от Висшия Съвет, състоящ се от старшите Носители на Живот и корпусите на консултиращите Мелхиседек. Ако плановете съдържат отклонения от приемани преди това формули, те се предават за утвърждаване от самия Син-Създател. Главата на Мелхиседек често представлява Сина-Създател на тези обсъждания.

Точка 3. Третия свят - разработки, свързани със запазването на живота.
(36:2.16) **Свят номер 3** се занимава с разработки, свързани със запазването на живота. Тук сътрудници и пазители от групите на Носителите на Живот проучват и разработват различни начини за защита и запазване на живота. Плановете за внедряване на живот за всеки нов свят винаги предвиждат назначаване още в самото начало на комисия по запазването на живота, съставена от опекуни - опитни специалисти по манипулация с основните прототипи на живот. На Урантия се намираха двадесет и четирима подобни упълномощени опекуна - по двама за всеки основен, или родителски, прототип от структурната организация на жизнения материал. На планети, подобни на вашата, най-висшата форма на живот се възпроизвежда от носещ живота „пакет“, който се състои от двадесет и четири отделни прототипа. (А тъй

като разумният живот произтича от и се развива върху основата на физическия живот, появяват се двадесет и четири основни организации на психиката.)

Точка 4. Четвърти свят - изучаване на общата еволюция на живота на създанията.
(36:2.17) **Свят номер 4** и подчинените ú спътници е посветена на изучаване на общата еволюция на живота на създанията и, в частност, на еволюционните предпоставки на всяко едно ниво на живот. Изначалната жизнена плазма на еволюционния свят трябва да съдържа пълния потенциал от всички последващи еволюционни изменения и модификации. Осигуряването на подобни дългосрочни проекти за видоизменение на живота може да предвижда появата на голям брой привидно безполезни форми на животински и растителен живот. Подобни предвидени и непредвидени странични продукти от планетарната еволюция се появяват на сцената за кратко, и то само за да слязат от нея, но през целия този продължителен процес се проследяват мъдрите и разумни формулировки на първоначалните създатели на планетарния план за живота и структурата на видовете. Всички многобройни странични продукти от биологичната еволюция са важни за окончателното и цялостно функциониране на по-висшите разумни форми на живот независимо от възможните периоди на преобладаване на колосална външна дисхармония в дългосрочната борба на по-висшите създания за господство над низшите форми на живот, много от които са толкова враждебни за мира и покоя на еволюиращите волеви създания.

Точка Г. Дейност на Носителите на Живот

Точка 1. Носителите на Живот или импортират живот или формират свои прототипи в локалните светове.
(36:0.1) Животът не възниква спонтанно. Животът бива конструиран в съответствие с плановете, формулирани от (неразкритите) Архитекти на Битието, и се появява на населените планети или чрез директно имплантиране, или в резултат от действията на т.нар. Носители на Живот от локалните вселени. Те са най-интересните и най-многостранните от семейството на вселенските Синове. На тях е поверено да проектират и засяват живот под формата на същества върху планетните сфери. След засяването на този живот в подобни нови светове те остават там в продължение на дълги периоди, за да се грижат за неговото развитие.

Точка 2. Животът не се появява във вселените спонтанно.
(36:3.1) Животът не се появява спонтанно; Носителите на Живот го внедряват на планетите, където той липсва. Те са носители, разпространители и пазители на живота при появата му в еволюиращите светове на пространството. Животът на всички категории и форми, известни на Урантия, възниква заедно с тези Синове, макар че на нея не съществуват всички форми на планетарен живот.

Точка 3. Носителите на Живот пренасят в новия свят само плазма на живот или създават прототипи на живота.
(36:3.2) Корпусът на Носителите на Живот, на които се възлага да внедрят живот в новия свят, обикновено се състои от сто старши носителя, 100 помощника и 1000 опекуна. Носителите на Живот често пренасят в новия свят самата жизнена плазма, но не винаги става така. Понякога те създават прототипите на живота след пристигането си на съответната планета в съответствие с формулите, които предварително са били одобрени за поредния опит за установяване на живот. Така се зароди и планетарният живот на Урантия.

Точка 4. Носителите на Живот катализират този безжизнен материал, като провеждат през себе си духовната искра на живота.
(36:3.3) След създаването на физическите прототипи (съответстващи на одобрените предварително формули) Носителите на Живот катализират този безжизнен материал, като провеждат през себе си духовната искра на живота; от този момент нататък инертният прототип става жива материя.
(36:3.4) Жизнената искра - тайната на живота, се внася посредством Носителите на Живот, но не от тях самите. Те наистина контролират такива процеси, формулират самата плазма на живота, но самият Вселенски Майчински Дух осигурява най-съществения фактор за плазмата на живота. Създателната Дъщеря на Безкрайния Дух дава тази енергийна искра, която оживява тялото и е предвестник на разума.

Точка 5. Божият Дух привнася самата искра на живота.
(36:6.4) След подготовка от Носителите на Живота на жизнените прототипи и след създаване на енергийните системи трябва да се случи още един феномен: в тези жизнени форми е необходимо да се вдъхне „дишането на живота“. Божиите Синове са способни да конструират формите на живот, но именно Божият Дух привнася самата искра на живота. И когато дареният по този начин живот идва към своя край,

оставащото материално тяло отново става мъртва материя. Когато посветеният живот завършва, тялото се връща в недрата на материалната вселена, от която някога е било заимствано от Носителите на Живота като временна обвивка за живота, придаваща такова зримо съчетание на енергия и материя.

Точка 6. Носителите на Живот са живи катализатори.
(36:3.5) При даряването на живота самите Носители не предават нищо от самите себе си, дори ако действат в светове, където се планират нови форми на живот. Те просто инициират и предават искрата на живота, слагат началото на необходимите кръговрати на материята в съответствие с физическите, химически и електрически аспекти на утвърдените планове и прототипи. Носителите на Живот са живи катализатори, които възбуждат, организират и оживяват иначе безжизнените елементи от материалния свят.

Точка 7. Носителите на Живот от планетарния корпус се изпращат за определен период за установяване на живот в нов свят.
(36:3.6) Планетарните групи определят около половин милион години (по системата за отчитане на времето на дадената планета) на Носителите на Живот за установяване на живот в новия свят. При изтичането на този срок, за което свидетелстват някои еволюционни постижения в развитието на планетарния живот, те прекратяват процедурата по внедряването на живот и след това вече нямат право да внасят никакви изменения или допълнения към живота на съответната планета.
(36:3.7) В периода между първоначалното внедряване на живот и появата на притежаващи нравственост човешки създания на Носителите на Живот се позволява да манипулират жизнената среда и да предприемат други мерки за насочване на биологичната еволюция в благоприятно русло. Те се занимават с това дълги периоди от време.

Точка 8. Носителите на Живот са способни да организират материални форми, но Духът осигурява изначалната искра на живота.
(36:6.2) Материалните неща могат да съществуват самостоятелно, но животът произтича само от живот. Разумът произтича само от предшестващ го разум. Дух се наследява само от духовни предци. Създанието е способно да създаде форми на живот, но само личността на Създателя може да внесе активираща жива искра.
(36:6.3) Носителите на Живот са способни да организират материални форми, или физически прототипи, на живи същества, но именно Духът осигурява изначалната искра на живота и дарява с дара на разума. Даже живите форми на експериментален живот, създавани от Носителите на Живот в техните салвингтонски светове, са неизменно лишени от способността за възпроизводство. При правилно съчетаване и правилно организиране на формулите на живота и жизнените прототипи присъствието на Носители на Живот е достатъчно за иницииране на живота, но всички подобни живи организми са лишени от два най-важни атрибута: разум и способност за възпроизводство. Животинският разум и човешкият разум са дарове от Майчинския Дух на локалната вселена, действаща чрез седемте спомагателни духа на разума, докато способността на създанията за възпроизводство е това качество, което се появява в изходната плазма на живота, привнесено в резултат от специфичното и лично въздействие на Вселенския Дух.

Точка 9. Внедряването на живота е свързано с тайна. Идеята е на Бащата, нейното изразяване - в Сина, а жизненото въплъщение - в Духа.
(36:6.7) Някои неща, свързани с развитието на живота на еволюционните планети, не са ни напълно ясни. Ние добре разбираме физическата организация и електрохимическите формули на Носителите на Живота, но ние не до край разбираме природата и източника на активиращата живота искра. Ние знаем, че животът произтича от Бащата чрез Сина посредством Духа. Твърде вероятно е Главните Духове да представляват седмократен канал, през който реката на живота се излива над цялото творение. Но на нас ни е непонятен методът, с помощта на който Главният Дух, съответстващ на свръхвселената, взема участие в изначалното посвещаване на живота на нова планета. Ние сме уверени в това, че Извечно Древните също играят определена роля във внедряването на живота в новия свят, но сме в пълно неведение относно характера на подобно участие. Ние знаем, че Вселенският Майчински Дух действително одушевява безжизнените прототипи и дарява такава активирана плазма с прерогативите на присъщото за организмите възпроизводство. Ние забелязваме, че тези три източника са нива на Бога-Седмократния, понякога наричани Висши Създатели във времето и пространството. Но за всичко останало знаем не много повече от смъртните на Урантия, а именно това, че идеята е заключена в Бащата, нейното изразяване - в Сина, а жизненото въплъщение - в Духа.

Точка Д. Дейност на спомагателните духове на разума

Точка 1. Седем спомагателни духа на разума определят направлението на органичната еволюция.
(36:5.1) Именно присъствието в примитивните светове на седемте спомагателни духа на разума определя направлението на органичната еволюция; това обяснява нейната целенасоченост и закономерност. Тези спомагателни духове олицетворяват тази функция на служене на разума, изпълнявана от Безкрайния Дух, която - благодарение на Майчинския Дух на локалната вселена - се разпространява над низшите категории разумен живот. Спомагателните духове, деца на Вселенския Майчински Дух, са личната помощ на Духа към материалния разум. Всяка проява на такъв разум свидетелства за активността на тези разностранни духове.

Точка 2. Имена и функции на седемте спомагателни духа на разума.
(36:5.2) Седемте спомагателни духа на разума се наричат по имена, изразяващи следните понятия: **интуиция**, **разбиране**, **кураж**, **знание**, **съвет**, **поклонение** и **мъдрост**. Тези духове на разума разпространяват своето влияние над всички обитаеми светове като характерни подбуждащи импулси; всеки от тях се стреми да се сдобие с възприемчивост към своето въздействие, напълно независимо от това, в каква степен се възприемат и имат възможност да функционират неговите другари.

Точка Е. Управление на жизнените енергии

Точка 1. Ние малко знаем за мобилизацията и превращанията на всеобщата енергия.
(41:2.5) Животът притежава вътрешна способност за мобилизация и превръщане на всеобщата енергия. Вие сте запознати с механизма на растителния живот, посредством който материалната енергия на светлината се преобразува в разнообразни проявления в растителното царство. Вие също така отчасти сте запознати и с метода, чрез който тази растителна енергия може да бъде превръщана в явления, отнасящи се към животинската дейност, но вие практически нищо не знаете за методите, използвани от управляващите енергията и физическите контрольори, които са дарени със способност да мобилизират, трансформират, преразпределят и концентрират разнообразните видове пространствена енергия.

Точка 2. Науката никога няма да създаде вещество, енергия и живот.
(42:1.4) Но и след още по-голям прогрес и нови открития, след като Урантия премине огромен път в сравнение с днешното ниво на знания и вие се научите да управлявате енергийните изменения на електрическите единици от материята чак до видоизмененията на техните физически проявления - даже след целия този възможен прогрес учените никога няма да могат да създадат макар и един атом материя, да породят макар и един квант енергия или да прибавят към материята това, което ние наричаме живот.

Точка 3. Животът е едновременно механистичен и виталистичен, но не е свойство на материята.
(36:6.1) Животът е едновременно механистичен и виталистичен - материален и духовен. С все нови и нови успехи ще се сдобиват физиците и химиците на Урантия в разбирането на протоплазмата на различните форми растителен и животински живот, но никога няма да могат да създадат живи организми. Животът е нещо различно от всички проявления на енергията; даже материалният живот на физическите създания не е свойствен на материята.

Точка 4. Живот след смъртта.
(36:6.5) Животът, който Носителите на Живота дават на растенията и животните, не се връща към тях след смъртта на растението или животното. Отделящият се живот на такова живо същество не притежава нито индивидуалност, нито личност; той не се запазва като такъв. В течение на своето съществуване и времето, прекарано в тяло от материя, той се е изменил; претърпял е енергийна еволюция и се запазва само като част от космическите сили на вселената; не продължава съществуването си като индивидуален живот. Продължаването на живота на смъртните създания е изцяло основано на създаването в смъртния разум на безсмъртна душа.

Точка II. Биология на архитектурните светове

Точка А. Описание на столичните светове на съзвездията

Точка 1. Архитектурните светове използват десет форми на материален живот.

(43:6.4) В архитектурните светове се използват десет форми на материален живот. На Урантия има растителен и животински живот, но в такива светове като Едемия съществуват десет типа материални категории живот. Ако вие можехте да видите тези десет типа едемски живот, веднага бихте определили първите три като растителни, а последните три като животински типове, но бихте били съвършено неспособни да разберете природата на промеждутъчните четири групи от тези изключително разнообразни и пленителни форми на живот.

Точка 2. Биологически украшения на архитектурните светове.
(43:6.7) Снабдени с десет типа физически живот (без да смятаме моронтийните разновидности), тези архитектурни светове предоставят огромни възможности за биологично украсяване на ландшафта, а също и на материалните и моронтийни конструкции. Небесните творци ръководят местните спорнаги, които много се трудят над създаването на ботаническа украса и ботанически украшения. Докато вашите художници за изобразяване на своите представи са длъжни да прибягват към застинали краски и безжизнен мрамор, небесните творци и унивитатите по-често използват живи материали, позволяващи им да изразяват идеи и да представят своите идеали.

Точка 3. Материалната растителност има характерен зелен цвят, а моронтийната - виолетов или светло лилав цвят.
(43:6.6) Растителният живот също съществено се отличава от растителния живот на Урантия и се състои както от материални, така и от моронтийни разновидности. Материалната растителност има характерен зелен цвят, а моронтийният еквивалентен растителен живот - виолетов или светло-лилав цвят с различен оттенък и отражение. Тази моронтийна флора е чисто енергийна растителност; тя се употребява за храна без остатък.

Точка 4. Растителното великолепие на божествените градини на Едемия.
(43:6.8) Ако харесвате цветята, храстите и дърветата на Урантия, то вие ще се наслаждавате на ботаническата красота и растителното великолепие на божествените градини на Едемия. Но моите способности на разказвач са недостатъчни, за да създам на смъртния разум адекватна представа за тези красоти на небесните светове. Наистина, очите не са виждали такова великолепие, което ви очаква след пристигането ви в тези светове, където продължава непознатото пътешествие - възходът на смъртните.

Точка 5. Животинският живот на Едемия е разнообразен, но няма плътоядни създания.
(43:6.5) Даже чисто животинският живот съществено се отличава от съответния живот в еволюционните светове - дотолкова, че е съвършено невъзможно да опишем на смъртния разум уникалния характер и кроткия нрав на тези неговорещи създания. Съществуват хиляди и хиляди живи същества, абсолютно недостъпни за вашето въображение. Целият животински свят се намира на изцяло друго ниво в сравнение с примитивните животни на еволюционните планети. Но целият животински живот е изключително разумен и във висша степен полезен и всички тези разнообразни видове се отличават с поразителна кротост и трогателна общителност. В архитектурните светове напълно отсъстват плътоядни създания; в цялата Едемия няма абсолютно нищо, което би могло да застави някое живо същество да изпита страх.

Точка Б. Описание на Йерусем

Точка 1. Тук има прекрасните възвишения, паркове, езера.
(46:2.1) В Йерусем на вас ще ви липсват островърхите планински вериги, характерни за Урантия и други сформиращи се светове, тъй като тук няма нито земетресения, нито дъждове, но ще се наслаждавате на прекрасните възвишения, на неповторимото разнообразие на топографията и ландшафта. Обширните пространства на Йерусем се съхраняват в „естествено състояние“ и великолепието на тези региони е съвършено недостъпно за човешкото въображение.
(46:2.2) Тази сфера е украсена от хиляди малки езера, но тук няма нито буйни реки, нито обширни океани. Нито в един архитектурен свят няма дъждове, бури или урагани, но в периода на угасването на светлината, когато температурата се спуска до най-ниската граница, се извършва кондензация на влага. (В тригазовите светове точката на росата е по-висока, отколкото на двугазовите планети от типа на Урантия.) Както физическият растителен живот, така и моронтийният свят с живи същества се нуждаят от влага, която обаче се осигурява основно за сметка на подземната система на оросяване, обхващаща цялата сфера чак до горните върхове. Тази водна система не е изцяло подповърхностна, тъй като искрящите езера на Йерусем се съединяват от многобройни канали.

Точка 2. В системата столични светове са представени десет стандартни типа физически живот.
(46:2.5) В Йерусем и свързаните с него светове са представени десет стандартни типа физически живот, характерен за архитектурните сфери на Небадон. А тъй като в Йерусем няма органична еволюция, то няма и стълкновения между разни форми на живот, няма борба за съществуване, няма оцеляване на най-силния. Обратно: наблюдаваната тук творческа адаптация загатва за красотата, хармонията и съвършенството на вечните светове на централната божествена вселена. И в цялото това творческо съвършенство се наблюдава най-поразителното смесване на физически и моронтийни форми на живот, изкусно противопоставяни от небесните творци и техните приятели.

Точка В. Спорнаги

Точка 1. Спорнагите нямат Настройчици .
(46:7.3) Спорнагите не биват снабдявани с Настройчици. Те не притежават съхраняващи се души, но преживяват дълъг живот - понякога до 40 000 или 50 000 стандартни години. Спорнагите са огромно множество и оказват физическа помощ на всички категории вселенски личности, които се нуждаят от материални услуги.

Точка 2. Спорнагите могат да бъдат реинкарнирани.
(46:7.4) Макар че в спорнагите няма и не се появява душа, притежаваща потенциалната възможност за съхраняване, в тях се формира индивидуалност, която може да бъде реинкарнирана. Когато с течение на времето състоянието на физическите тела на тези уникални създания се влоши поради износване и стареене, техните създатели, съвместно с Носителите на Живот, изготвят нови тела, в които се заселяват техните предишни обитатели.
(46:7.5) Спорнагите са единствените създания във вселената Небадон, които претърпяват този или какъвто и да е друг тип реинкарнация. Те реагират само на петте първи спомагателни духове на разума и са невъзприемчиви към духовете на поклонението и мъдростта. Но разумът, реагиращ на петте спомагателни духа, съответства на известна съвкупност или на шесто ниво реалност и именно този фактор определя емпиричната индивидуалност.

Точка 3. В бъдещата вселенска епоха спорнагите ще напуснат животинското ниво на съществуване.
(46:7.8) Някои вярват, че в бъдещата вселенска епоха тези предани спорнаги ще напуснат животинското ниво на съществуване и ще застанат на заслужения еволюционен път на интелектуалното израстване и даже на духовните постижения.

Точка Г. Материални Синове

Точка 1. Материалните Синове използват материална и космическа енергия.
(51:1.4) Материалните Синове използват двойна система за хранене; те наистина са двойнствени по своята природа и строеж; подобно на физическите същества на сферите, употребяват материална енергия, а тяхното безсмъртно съществуване изцяло се поддържа от прякото и автоматично усвояване на някои укрепващи космически енергии.

Точка 2. При случай на грях Материалните Синове се понижават до материални смъртни.
(51:1.4) Ако Синовете от тази категория не се справят със своята мисия или се вдигнат на съзнателен и преднамерен бунт, те се изолират, лишават от връзка с вселенския източник на светлина и живот. След това те практически стават материални същества, на които е съдено да застанат на пътя на материалния живот в света на своето назначение и дочакват решението на вселенските съдии. Накрая планетарният път на нещастния или неблагоразумен Материален Син или Материална Дъщеря ще бъде прекъснат с физическа смърт.